

vala dobytek. Jenže teď se jí celý život sesypal jako domeček z karet a nebyla si jistá, zda jej dokáže někdy složit zpět dohromady.

Oknem dovnitř pronikal rozvířený prach a vítr jej vhněl Taryi do očí, až z toho slzela. Avšak ve vzduchu dnes kromě prachu a zápachu spáleného masa viselo ještě něco jiného. Štípalo to v hrdle a usazovalo se to na plicích jako hřích, jež nejde smýt.

Věřilo se, že hřích spáchaný krví tvé krve je dědičný. A jejich matka se údajně dopustila toho nejhoršího. Když ji odváděli v poutech, Tarya ani na vteřinu nepřestala věřit, že je Lucrezia nevinná. Jenže po týdnu stráveném v pustině, kde je půda místo hlíny tvořena popelem, se v ní začaly usazovat pochybnosti.

Lucrezia se občas vytrácela, aniž svým dcerám prozradila, kam má namířeno. Podezření, že je něco špatně, Tarya nabyla, jakmile se Lucrezia objevila nad ránem ve dveřích. Očima těkala ze strany na stranu a své rezavohnědé lokny měla rozcuhané. Byla pryč celou noc. Vytratila se, zatímco Tarya uspávala svou mladší sestru, Desu. Crezia ji o to požádala a pak beze slova zmizela do noci. Tarya tušila, kam se vydala, ale následovat ji nemohla. Nesměla nechat Desu samotnou.

Na den prvorozených se vždy do Morhávenu sjížděli kupci z celého Půlměsíčního souostroví, někteří dokonce přijížděli až z daleké pevniny. Šlo o skvělou příležitost získat vzácné, cizokrajné zboží od pochybných překupníků s nízkými morálními zásadami. Tam měla Crezia namířeno. Vrátila se odtamtud až při svítání, Taryi připadala celá nesvá. Nervózně si mnula dlaně, jantarovými očima zírала nepřítomně před sebe a neustále si něco mumlala. Tarya se začala bát, že jejich matka zešílela. Crezia přecházela po domě a začala si cpát své věci do cestovních vaků. Až když se k ní Tarya přiblížila, pochytila, co říká. Opakovala, že musí odjet. Že je nesmí najít, jinak s nimi bude amen. Než se Tarya stihla zeptat, co tím myslí, matka ji přerušila a ponoukla, aby jí pomohla odhrnout těžký prošivaný koberec, pod nějž ukryla cosi lesklého. Prsty se jí klepaly. Jakmile Crezia odešla balit věci do vedlejší místnosti, Tarya si klekla a znovu koberec odhrnula. Na zemi před ní ležela zakrvácená dýka s honosnou rukojetí. Čepel byla nezvykle zatočená do tvaru srpů a po celé její délce byly vyryty

ornamenty. Jak k něčemu takovému přišla? *Musela tu dýku ukrást*, usoudila Tarya.

Náhle někdo zabušil na dveře, div je málem nevyrazil z pantů.

„Lucrezio, otevři. Víme, že tam jsi.“

„Přišli si pro mě,“ vydechla Crezia zděšeně. Popadla ji za ramena a zahleděla se na ni svými pronikavými očima, až měla Tarya pocit, že jí vidí přímo do duše. „Taryo, teď mě dobře poslouchej. Musíte odsud s Desou utéct.“

„Ale co ty? Co –“

„O mě se nestarej. Já si dokážu poradit sama.“

„Půjdu s tebou!“

„Ne, musíš mi slíbit, že se postaráš o Desu.“ Stiskla Taryi ramena, až se jí do nich zaryly její dlouhé nehty. „Slíb mi to.“

Ozvalo se další bušení. „Pokud hned teď neotevřeš a dobrovolně se nevzdáš, vyvedeme tě ven násilím,“ zahulákal muž.

Tarya polkla knedlík, který se jí tvořil v krku. „Slibuju.“

Crezia vykouznila důvěrný úsměv, jenž na jejím povadlém obličejí vypadal cize. Pohládila Taryu po hlavě. „To je moje můřička.“ Zblízka si Tarya všimla, že má její matka rozseklé obočí a rozdrásané tváře, jako by se prodírala trním.

To šla z Morhávenu pěšky?

„Varuju tě naposledy!“ zaburácel. „Budu počítat do deseti – pokud do té doby nevyjdeš s rukama nad hlavou, přísahám, že ty dveře rozrazím a osobně si dojdu pro tebe i ty tvý děcka. Jedna...“

„Maminko, co se to děje?“ Desa stála na opačném konci úzké chodby a v ručičkách mačkala látkovou panenku plněnou slámou. Matka jim je tkala ze starých zteřelých kobereců a pak je dávala dívkám k narozeninám. Nic lepšího si nemohly dovolit.

„Nic, zlatíčko. Myslí si, že mám něco, co hledá. Co kdyby sis šla hrát s Taryou ven a já to s ním vyřeším?“

„Dva...“

Tarya pochopila, co se jí tím snaží sdělit, a vzala Desu za ručičku. „Zahrajeme si na schovávanou, co ty na to?“ zeptala se jí. Její sestře se rozzářila očička, načež horlivě přikývla. Tarya ji chytila za ruku a spě-